

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 643/2017-17

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. decembra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a. s., Bajkalská 28, Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Škerlíkom, CSc., J. Ťatliaka 2051/8, Dolný Kubín, vo veci namietaného porušenia jej základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 133/2014 a jeho uznesením z 29. septembra 2015, postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 24/2016 a jeho uznesením zo 4. augusta 2016 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 155/2016 a jeho uznesením z 9. augusta 2017 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a. s., ktorou namieta porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 24/2016 a jeho uznesením zo 4. augusta 2016 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 155/2016 a jeho uznesením z 9. augusta 2017, **p r i j í m a** na ďalšie konanie.

2. Sťažnosť obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a. s., vo zvyšnej časti odmieta pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

3. Návrhu obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a. s., na odloženie vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Svidník č. k. 8 C 133/2014-112 z 29. septembra 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4 Co 24/2016 zo 4. augusta 2016 nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. novembra 2017 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 133/2014 a jeho uznesením z 29. septembra 2015 (ďalej aj „napadnuté uznesenie okresného súdu“), postupom Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Co 24/2016 a jeho uznesením zo 4. augusta 2016 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“) a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Cdo 155/2016 a jeho uznesením z 9. augusta 2017 (ďalej aj „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“).

2. Sťažovateľ v podanej sťažnosti uvádza, že okresný súd napadnutým uznesením povolil obnovu konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 2 Ro 26/2010, v ktorom súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 498,33 eur s prísl. sťažovateľovi.

Keďže sťažovateľ zastával názor, že dôvody na povolenie obnovy konania nie sú dané (návrh bol podaný oneskorene a súd prvej inštancie sa s jeho právnymi argumentmi nevysporiadal), proti rozhodnutiu sa odvolal.

Krajský súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, pričom sa podľa sťažovateľa taktiež nevysporiadal s jeho argumentáciou a rozhodol aj v rozpore s rozhodovacou praxou dovolacieho súdu.

Sťažovateľ preto podal proti rozhodnutiu krajského súdu z dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. a) a § 420 písm. f) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) dovolanie. Najvyšší súd dovolanie sťažovateľa odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné.

V podanej sťažnosti sťažovateľ namieta nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť napadnutých uznesení okresného súdu a krajského súdu z dôvodu, že tieto sa vo svojich rozhodnutiach nevysporiadali s argumentmi sťažovateľa. Vo vzťahu k napadnutému postupu a uzneseniu krajského súdu sťažovateľ namietal, že sa krajský súd nesprávne a nekriticky stotožnil so zisteniami okresného súdu bez toho, aby sa vysporiadal s argumentmi sťažovateľa v odvolaní, že nezopakoval a nedoplnil dokazovanie, i keď to bolo potrebné, a že nezohľadnil verejný záujem a s tým súvisiacu potrebu nariadiť pojednávanie.

Podstatnú časť sťažnosti však tvorí námietka arbitrárnosti a nezákonnosti napadnutého uznesenia najvyššieho súdu, ktorý odmietol dovolanie sťažovateľa bez toho, aby sa zaoberal prípustnosťou a dovolacím dôvodom podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, a to i napriek tomu, že sťažovateľ ako dovolací dôvod primárne uviedol rozpor napadnutého uznesenia krajského súdu ako aj okresného súdu s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu. Sťažovateľ nesúhlasí s rozhodnutím najvyššieho súdu, ktorý nepripúšťa súbežné uplatnenie viacerých dôvodov prípustnosti dovolania a ktorý pri uplatnení viacerých dovolacích dôvodov prihliada na dôvod uvedený v Civilnom sporovom poriadku v prednejšom poradí ako na ten, ktorý ako najzávažnejší uvedie dovolateľ.

Ako pochybenie zo strany najvyššieho súdu vníma sťažovateľ aj nesprávne posúdenie neexistencie dôvodu podľa § 420 ods. 1 písm. f) CSP aj tým, že najvyšší súd nereagoval na argumentáciu sťažovateľa, že ani okresný súd, ani krajský súd neprihliadli na

nepreukázanie zachovania lehoty na podanie návrhu na obnovu konania zo strany odporkyne.

3. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd sťažnosť prijal na ďalšie konanie, rozhodol o dočasnom opatrení, odložil vykonateľnosť uznesenia okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu do rozhodnutia o ústavnej sťažnosti a nálezom vyslovil porušenie označených práv (bod 1) napadnutými uzneseniami okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu, tieto napadnuté uznesenia zrušil, vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

6. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. Sťažovateľ namieta porušenie označených práv (bod 1) uznesením okresného súdu, uznesením krajského súdu a uznesením najvyššieho súdu.

8. Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Keďže ústavný súd nezistil nedostatky v zákonom predpísaných náležitostiach a ani zjavné dôvody na odmietnutie sťažnosti, v časti týkajúcej sa námietok porušenia označených práv sťažovateľa (bod 1) napadnutým uznesením krajského súdu zo 4. augusta 2016 a napadnutým uznesením najvyššieho súdu z 9. augusta 2017 ju podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde prijal na ďalšie konanie (bod 1 výroku uznesenia).

9. Pokiaľ ide o časť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojich označených práv (bod 1) napadnutým uznesením okresného súdu z 29. septembra 2015, ústavný súd konštatuje, že sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu je rozhodnutím súdu prvého stupňa, proti ktorému § 201 Občianskeho súdneho poriadku pripúšťal podanie riadneho opravného prostriedku – odvolania. Túto možnosť sťažovateľ aj využil. Ak teda právny poriadok umožňoval sťažovateľovi domôcť sa ochrany základných práv proti ich porušeniu uznesením okresného súdu v odvolacom konaní pred všeobecným (krajským) súdom, potom podľa čl. 127 ods. 1 ústavy niet právomoci ústavného súdu na poskytnutie takejto ochrany. V tejto časti preto ústavný súd odmietol sťažnosť pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku uznesenia).

10. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti súčasne požiadal o odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia okresného súdu v spojení s napadnutým uznesením krajského súdu s odôvodnením, že *„odklad vykonateľnosti sleduje cieľ zabrániť negatívnym dôsledkom*

realizácie výkonu napádaných rozhodnutí na iné právne vzťahy sťažovateľa so spotrebiteľmi. Ak by vykonateľnosť nebola odložená, hrozí závažná ujma nie iba sťažovateľovi, ale predovšetkým hrozí, že nesprávnym, doterajšiu judikatúru meniacim výkladom dotknutých ustanovení právneho poriadku SR napadne na súdy SR množstvo podaní, ktoré enormne a najmä zbytočne zaťažia súdy obdobnými návrhmi na obnovu konania.“.

11. Podľa § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení a odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak to nie je v rozpore s dôležitým verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu neznamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám pri odložení vykonateľnosti; najmä uloží orgánu, ktorý podľa sťažovateľa porušil základné práva alebo slobody sťažovateľa, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie zaniká najneskoršie právoplatnosťou rozhodnutia vo veci samej, ak ústavný súd nerozhodne o jeho skoršom zrušení.

Podľa § 52 ods. 4 zákona o ústavnom súde dočasné opatrenie možno zrušiť aj bez návrhu, ak pominú dôvody, pre ktoré sa nariadilo.

12. Ústavný súd preskúmal návrh sťažovateľa na odklad vykonateľnosti uznesenia okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu a dospel k záveru, že tento návrh nespĺňa všetky podmienky ustanovené v § 52 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a preto ústavný súd návrhu na odklad vykonateľnosti nevyhovel (bod 3 výroku uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2017